

Nasibim

– Karsî · 10 Mart 2016

N a s i b i m

Bir yaz mevsimi daha geçti,
Hala kaderimdeki yazını bekliyorum.
Hiçe sayıyorum sensiz geçen zamanı.
Etrafım kalabalık olsa da
Volta atıyorum yalnızlığın deminde.
Gecenin Aya olan hasreti gibisin yüreğimde.
Yağmurun arkasından gök kuşağı
Çıkar ya hani ara sıra.
Çıkmanı diliyorum karşıma, işte öyle bir anda.
Şafak sayan askerın doğan güneşi,
Müebbet yemiş mahkûmun affı dilercesine.

Alın yazım,
O kadar yalnızım ki!
Sana o kadar çok ihtiyacım var ki!
Eminim sende hiç görmediğın beni düşünüyorsun.
İçten içe ah çekiyor,
Elindeki çayı yudumluyorsun.
Kim bilir belki de her gün karşılaşıyoruz,
Bana bakıyor, gülümsüyorsun.
Belki kalbim kadar yakınsın
Belki de mutluluğum kadar uzağımda.
Ya da bir çiçeksın ulaşılmaz denizin ortasında.

Helalim,
Mutluluğum mu olacaksın
Yoksa hüznün mü getireceksın gelirken.
Kalbin denk mi acaba kalbime.
Sakınıp kıskanacak mısın beni her şeyden.
Ne zaman içeceğim aşk suyunu ellerinden?
İlk kızımız mı olacak yoksa erkek evladımız mı?
Yeşerecek mi dallarımız,
Erecek miyiz mutluluk meyvesine?

Hasretim,
Nerdesin? Takatim kalmadı bilesin.
Umudum son demlerinde
Elbette hayır vardır her şeyde
Kavuşmamızı ertelemiş se Rabbim
Bırakmışsa bir başka bahara.
Sen varsın ettiğim her duada.
İcabet edecektir kulunun yakarışına.
Kendine çok iyi bak olur mu?
Sakın ben gelmeden umutsuzluğa kapılma.

Nasibim,
Belki de gelecek bahara birleşecek ellerimiz.
Belki de en kısa zamanda hasret biter.
Sabredelim.
"O" zamanı geldiğinde, birleştirecektir bizi.
Elbet yeşerecek yine çiçekler,
Uçuşacak kelebekler gönül baharımızda.
Ve yalnızlık mahkûmuna af gelecek.
Bitecektir tenhalıkta başlayan keder.
Kimseden de medet ummuyorum.
Çünkü bize Allah yeter.

Murat Gökçe Karsî
26.01.2016